

[Ebba Strange]

en forretningsorden for Dyreværnsrådet. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om hun er indstillet på, at der skal være det.

Ministeren foreslår, at man skal kunne uddelegere kompetence fra hele rådet til en mindre del af rådet. Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er problematisk at gøre det med den sammensætning, rådet har i dag. Hvis rådet fik en anden sammensætning, sådan som Det Dyreetiske Råd foreslår, så kunne man lettere sige: Der skal være 1 dyreværnsmenneske og 1 forskermenneske og så eventuelt formanden, og de kan godt løse nogle sager; men ikke med den sammensætning, det har i dag.

Det andet, der savnes, er større åbenhed. Jeg kender godt begrundelserne for, at åbenheden ikke er større, end den er, men jeg vil godt sige, at det er krænkende for almindelige folks retsbevidsthed, at man ikke kan få at vide, hvor det er, disse dyreforsøg faktisk foregår, fordi man vil beskytte både forskerne og institutionerne. Jeg kan forstå, at man vil beskytte personerne. Jeg forlanger heller ikke, at navnene på forskerne skal offentliggøres, men i hvert fald hvad det er for institutioner, hvor det er, forskningen foregår.

I forlængelse heraf vil jeg godt spørge justitsministeren: Hvad gøres der egentlig fra regeringens side – måske er det fra forskningsministerens side – for at begrænse anvendelsen af levende dyr i undervisningen og for at udvikle alternativer?

Og så et allersidste spørgsmål: Hvad med gensplejsede dyr? Er de omhandlet af denne lov, eller hvor kommer de ind i vores diskussion om dyreværn og dyreforsøg?

Tom Behnke (FP):

Jeg vil gerne starte med at citere fra en artikel, der var i Illustreret Videnskab, nr. 2, dette år, under overskriften »Flere forsøg uden dyr«:

F.eks. vedrørende testning af polio osv. skriver man her, at »når metoden er indarbejdet, skal der kun bruges 4 aber til at producere samme mængde vaccine, som før krævede 1.000 aber. Tidligere måtte en kanin lade livet, hver gang en kvinde ønskede at vide, om hun var gravid. I dag kan det særlige hormon, som den gravide kvindes urin indeholder, spores ved en simpel reagensglastest, som kvinden oven i købet selv kan foretage.

Hvert år skal tusinder af nye stoffer testes, før de sendes på markedet. Det kan være lægemidler, tilsætningsstoffer, konserveringsmidler eller farvestoffer. Testen er bl.a. en følge af forbrugernes krav til de produkter, der står på hylderne i butikkerne.

Det betyder, at myndighederne kræver, at produkterne testes for akut giftighed og for eventuelle skadevirkninger på længere sigt, og derfor bliver dyr i stort antal udsat for forskellige forsøg. Det er således loven og lovgiverne, der er med til, at der er dyreforsøg fortsat.«

Der skrives videre: »Ud over de konkrete reagensglasmetoder har også computerteknologien bidraget til at begrænse forbruget af forsøgsdyr. Først og fremmest har oprettelsen af databaser med oplysninger om forsøgsresultater ryddet op i de mange dobbeltforsøg, som udføres. Det nationale kræftforskningsinstitut i USA har i 35 år testet stoffer på mus med leukæmi. Det har ikke givet de store resultater, så nu er et alternativt program sat i værk. Et helt arsenal af computere og andet teknisk udstyr tester mere end 300 stoffer om ugen på menneskelige kræftceller dyrket i laboratorier.«

Men hvorfor går man så ikke hurtigere over til at lave disse test på den måde i stedet for at bruge dyreforsøg? Ja, forklaringen er langsommelighed hos myndighederne lokalt og internationalt. Det er et gigantisk bureaukratisk system, der sættes i sving for at erstatte gamle metoder med nye. Så dér ligger en del af forklaringen; en del af forklaringen kan findes her i huset.

Det konkrete forslag er også en del af den EF-isering, som vi er inde i, og der er jo ikke meget at gøre for at stritte imod, for det er jo allerede diktater fra EF, og vi kan jo kun frygte, at det bliver endnu værre, når vi når helt ind i Unionen – hvis det ulykkelige skulle ske.

En del af de opstramninger, der er i forslaget, finder vi er helt i orden, men jeg synes også, at vi skal skele til de indvendinger, som Foreningen af danske Medicinfabrikker er kommet med. Jeg synes, det er et godt udgangspunkt, når vi skal tilrette lovforslaget, så det bliver optimalt. Og hvis de indvendinger, MEFA har, bliver indarbejdet, kan Fremskridtspartiet i hvert fald stemme for forslaget. Vi er i forvejen positive, men vi ser gerne disse ændringer indarbejdet.